

1092 Budapest, Ráday utca 28.

XII. évfolyam 2015/1. sz.

ÉLET A HALÁLBÓL

A kik utaztak már repülőgépen, ismerik az élményt: a kifutópályán egyre gyorsulva gurul a gép, egyre jobban ráznak a kerekek a betonon, aztán egyszer csak megnyugszik minden: a gép fölemelkedett a földről, fölfelé indult, a magasba. Mert nem csak ez a mi földhöz ragadt világunk létezik, van az életnek egy harmadik dimenziója is, az ég felé. Zötykölődünk életünk és a történelem vándorútján, a napi események forgatagában, vergődve örömek és bánatok, sikerek és csalódások közt. De vajon létezik-e olyan „harmadik dimenzió”, amelybe át lehet jutni e göröngyös, diribdarab életből? S ha igen, képesek vagyunk-e oda valaha is fölemelkedni? S ha a saját erőnkől nem futja, segít-e rajtunk valaki az Odatúlból?

Ebben a világban megjelent valaki, aki a mennyei Atya mindent felülmúló irgalmasságáról beszélt: a határtalan, de véges univerzum fölött lévő másik világról, a szeretet végtelen, mert isteni teljességéről. Sokaknak tetszett, amit mondott, mások hőzöngőnek, álmodozónak tartották. Követői is akadtak, akik tanítványául szegődtek, anélkül, hogy igazán értették volna, miről is beszél.

Annál többeket viszont zavart ez az ember; eszement álmodozónak, a meglévő világrendjüket felforgató lázítónak tartották. Szembefordultak hát vele, és a világi meg az egyházi hatalom uraival kereszthalálra ítélték őt. A történelem számtalan ember kínzását és elpusztítását látta már és láthatja azóta is, az ő halálos vergődése

mégis eltér az összes többi áldozatétól. Nemcsak elszenvedte a gyötretését, hanem haldoklásában is arra bízta rá magát, akit életében mennyei Atyjának nevezett, közben pedig szeretettel fogadta még a hóhérait is. Keresztje így nemcsak az emberi gonoszság, de az azt legyőző szeretet mementójává is vált.

A Názáreti meghal, de a történet ezzel nem ér véget. Három nap múlva megjelenik tanítványai előtt. Nem férhet hozzá kétség: ő az, mégis egészen más. Nem tetszhalálból tért vissza: él, de már nem a biológiai törvényeknek alávetve. A tanítványok tapasztalata annyira kézzel fogható, annyira valóságos, hogy kizárja minden hallucináció lehetőségét. Egész lényüket átjárja ez az élmény: egyedülálló történelmi eseménynek lettek tanúivá. Szavuk sincs rá. „Feltámadt”, mondják, „és mi ennek tanúi vagyunk”. Ami Jézussal történt, az szétfeszíti a történelmet, a világmindenséget. Radikálisan új minőségű, de valódi esemény, amely itt kezdődött a mi történelmünkben, a mi világunkban, de kitör onnan, abba a végtelenbe, amelyről élete során tanított. A kereszten a szenvedést, a gonosznak kitettséget a mindent legyőző szeretet aktusává változtatta. Feltámadása pedig rést nyitott a halál börtönén: fölsejlik előttünk a léten túli lét, amelyben minden beteljesült az örök szeretet boldogságában.

Lukács László SchP

Megjelent a Vigilia 2014. áprilisi számában